

P7_TA(2013)0095

Sytuacja w Egipcie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie sytuacji w Egipcie (2013/2542(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Egiptu, w szczególności rezolucję z dnia 16 lutego 2012 r. pt. Egipt – ostatnie wydarzenia¹, oraz rezolucję z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie handlu ludźmi na Synaju²,
- uwzględniając parlamentarne debaty plenarne na temat Egiptu i Bliskiego Wschodu, które odbyły się 12 czerwca 2012 r., 4 lipca 2012 r. i 12 grudnia 2012 r.,
- uwzględniając oświadczenia wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton i jej rzecznika w sprawie Egiptu wydane w 2012 r., w szczególności z dnia 25 maja 2012 r. w sprawie wyborów prezydenckich w Egipcie, z dnia 1 czerwca 2012 r. w sprawie zniesienia stanu wyjątkowego w Egipcie, z dnia 15 czerwca 2012 r. w sprawie orzeczenia egipskiego Najwyższego Trybunału Konstytucyjnego, z dnia 20 czerwca 2012 r. w sprawie sytuacji politycznej w Egipcie, z dnia 13 września 2012 r. w sprawie utworzenia nowej grupy zadaniowej UE-Egipt, z dnia 5 grudnia 2012 r. wzywające do podjęcia krajowego dialogu politycznego, z dnia 25 grudnia 2012 r. w sprawie referendum konstytucyjnego, a także z dnia 25 stycznia 2013 r. w sprawie zabójstw w Port Saidzie,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 27 lutego 2012 r., 25 czerwca 2012 r., 19 listopada 2012 r. i 10 grudnia 2012 r. w sprawie Egiptu oraz z dnia 31 stycznia 2013 r. w sprawie wsparcia UE dla trwałych zmian w społeczeństwach w trakcie transformacji, a także z dnia 8 lutego 2013 r. w sprawie „arabskiej wiosny”;
- uwzględniając raport z postępów Egiptu w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa z dnia 15 maja 2012 r.,
- uwzględniając posiedzenie grupy zadaniowej UE-Egipt z dni 13-14 listopada 2012 r. oraz wnioski z tego posiedzenia,
- uwzględniając deklarację z Kairu, przyjętą na drugim posiedzeniu ministrów spraw zagranicznych UE-Liga Arabska w dniu 13 listopada 2012 r.,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1099/2012 z dnia 26 listopada 2012 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 270/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie,
- uwzględniając oświadczenia przewodniczącego Rady Europejskiej Hermana Van Rompuy’a z dnia 13 września 2012 r. i 13 stycznia 2013 r. wygłoszone po spotkaniach z prezydentem

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0064.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0092.

Egiptu Muhammadem Mursim,

- uwzględniając memorandum Komisji z dnia 8 lutego 2013 r. pt. „Działania UE w odpowiedzi na arabską wiosnę – sytuacja dwa lata później”,
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 15 maja 2012 r. zatytułowany „Realizacja nowej europejskiej polityki sąsiedztwa”,
 - uwzględniając umowę o stowarzyszeniu między UE a Egiptem z 2001 r. (która weszła w życie w dniu 1 czerwca 2004 r.), wzmocnioną uzgodnionym w 2007 r. planem działania w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa,
 - uwzględniając oświadczenia Navi Pillay, Wysokiej Komisarz ONZ ds. Praw Człowieka, z dnia 7 grudnia 2012 r. w sprawie przemocy w Egipcie i poważnych problemów z projektem konstytucji oraz z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie potrzeby przeprowadzenia poważnego dialogu i położenia kresu nadmiernemu stosowaniu przemocy,
 - uwzględniając oświadczenie dyrektor wykonawczej ONZ Kobiety Michelle Bachelet z dnia 31 stycznia 2013 r., w którym wyraziła ona głębokie zaniepokojenie eskalacją przemocy wobec kobiet w miejscach publicznych w Egipcie,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (MPPOiP) z 1966 r., którego stroną jest Egipt, oraz Konwencję ONZ o prawach dziecka z 1989 r., której stroną zgodził się być Egipt,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Egipt jest kluczowym partnerem Unii Europejskiej w południowym rejonie Morza Śródziemnego; mając na uwadze, że wydarzenia natury politycznej, gospodarczej i społecznej w Egipcie mają znaczące konsekwencje w całym regionie i poza nim;
- B. mając na uwadze, że w wyborach prezydenckich, które odbyły się w maju i czerwcu 2012 r., Muhammad Mursi wygrał większością 51,7% oddanych głosów i stał się pierwszym kandydatem-islamistą w świecie arabskim, którego wybrano na głowę państwa; mając na uwadze, że te wolne i sprawiedliwe wybory prezydenckie stanowiły istotny krok w procesie demokratycznej transformacji;
- C. mając na uwadze, że w dniu 14 czerwca 2012 r. Najwyższy Trybunał Konstytucyjny Egiptu uznał wybory parlamentarne z 2012 r. za niezgodne z konstytucją, a jedną trzecią mandatów w nowym parlamencie za nieważne, a także unieważnił prawo zabraniające kandydowania w wyborach byłym prominentnym urzędnikom reżimu Mubaraka;
- D. mając na uwadze, że w dniu 22 listopada 2012 r., osiem dni po zakończeniu spotkania grupy zadaniowej UE-Egipt i nazajutrz po porozumieniu o zawieszeniu ognia między Izraelem i Hamasem, w którego zawarciu pośredniczył Egipt, prezydent Mursi wydał deklarację konstytucyjną w szczególności w celu wyłączenia swoich decyzji spod kontroli

organów sądowych; mając na uwadze, że kilka dni później prezydent anulował tę deklarację, lecz trwały już wtedy nasilające się demonstracje;

- E. mając na uwadze, że instytucje sądownicze i sędziowie w dalszym ciągu spotykają się z presją, atakami, zastraszaniem i ingerencją różnych podmiotów i sił politycznych w Egipcie; mając na uwadze, że w listopadzie 2012 r. trybunał konstytucyjny zawiesił prace wskutek oblężenia jego pomieszczeń przez zwolenników prezydenta i ich sojuszników; mając na uwadze, że zwolnienie prokuratora generalnego w październiku 2012 r. i mianowanie jego następcy spotkało się z silną krytyką i protestami sędziów, urzędników sądowych i innych osób; mając na uwadze, że ta ingerencja w sądownictwo podważa wiarę ludności Egiptu w uczciwość i bezstronność systemu prawnego;
- F. mając na uwadze, że w dniu 30 listopada 2012 r. Zgromadzenie Konstytucyjne przyjęło projekt konstytucji; mając na uwadze, że projekt został przyjęty w referendum w dniach 15 i 22 grudnia 2012 r. większością 63,8% głosów, choć frekwencja wyniosła jedynie 32,9%; mając na uwadze, że proces konstytucyjny i oczekiwane przyjęcie nowej konstytucji jeszcze bardziej pogłębiło wewnętrzne podziały w egipskim społeczeństwie zamiast prowadzić do porozumienia; mając na uwadze, że wiele osób w Egipcie i poza nim wyraża zaniepokojenie różnymi artykułami nowej konstytucji, w tym dotyczącymi statusu szariatatu w prawodawstwie krajowym, niezawisłości sądownictwa i roli sądów wojskowych, podstawowych wolności i praw kobiet;
- G. mając na uwadze, że wybory parlamentarne w Egipcie zwołano na koniec kwietnia 2013 r.; mając na uwadze, że Najwyższa Komisja Wyborcza w Egipcie zgodziła się na to, by obserwatorami wyborów były cztery organizacje pozarządowe, Unia Europejska, Liga Państw Arabskich i Unia Afrykańska; mając na uwadze, że w dniu 18 lutego 2013 r. Najwyższy Sąd Konstytucyjny stwierdził niekonstytucyjność niektórych artykułów tego aktu i zwrócił się do Rady Szury o ich zmianę; mając na uwadze, że siły opozycyjne pod wodzą Frontu Ocalenia Narodowego w proteście przeciw brakowi prawnych gwarancji wolnych i uczciwych wyborów ogłosiły bojkot nadchodzących wyborów parlamentarnych; mając na uwadze, że w dniu 7 marca 2013 r. egipska komisja wyborcza zawiesiła organizację zbliżających się wyborów parlamentarnych w następstwie orzeczenia sądu administracyjnego w Kairze o ich zawieszeniu z uwagi na fakt, że Rada Szury nie przekazała ordynacji wyborczej z powrotem do Najwyższego Trybunału Konstytucyjnego w celu jej kontroli po dokonanych zmianach;
- H. mając na uwadze, że w następstwie brutalnych starć między demonstrantami a siłami bezpieczeństwa w przeddzień drugiej rocznicy Rewolucji 25 stycznia i w kolejnych tygodniach, w których zginęło wiele osób i których przyczyną było coraz większe bezprawie w Egipcie, zapaść gospodarcza Egiptu oraz wydanie szeregu wyroków śmierci wobec cywilów uczestniczących w tragicznych zamieszkach na stadionie piłkarskim w Port Saidzie w 2012 r., co spowodowało, że prezydent Mursi ogłosił wprowadzenie stanu wyjątkowego w kilku egipskich miastach, a wojsko ostrzegło przed „upadkiem państwa”; mając na uwadze, że w dniu 30 stycznia 2013 r. przywódcy opozycji wspólnie wezwali prezydenta Mursiego, by powstrzymał przemoc wobec protestujących, utworzył rząd jedności narodowej i podjął rzetelny dialog narodowy, jako że jest o jedyny sposób zaradzenia obecnym podziałom i napięciom politycznym i społecznym; mając na uwadze, że prezydent Mursi odrzucił apele o utworzenie rządu jedności; mając na uwadze, że w dniu 26 lutego 2013 r. prezydent Mursi zainicjował dialog narodowy, który został zbojkotowany przez główne siły opozycyjne;

- I. mając na uwadze, że 42 osoby, w tym dwóch policjantów, zginęło w starciach, jakie miały miejsce po ogłoszeniu w dniu 26 stycznia 2013 r. przez sąd wyroków skazujących 21 mieszkańców Port Saidu na śmierć za masakrę po meczu piłkarskim rok wcześniej; mając na uwadze, że w dniu 9 marca 2013 r. potwierdzono ten wyrok oraz wydano wyrok w sprawie pozostałych 52 oskarżonych; mając na uwadze, że w swojej rezolucji z dnia 16 lutego 2012 r. Parlament Europejski zaapelował o niezależne dochodzenie w sprawie wydarzeń, które doprowadziły do tragedii, i o postawienie winnych przed sądem; mając na uwadze, że Unia Europejska jest przeciwna stosowaniu kary śmierci w jakimkolwiek przypadku i bez względu na okoliczności oraz że apelowała o jej powszechne zniesienie w ochronie godności człowieka;
- J. mając na uwadze, że rosnące napięcia polityczne w dalszym stopniu pogłębiły wewnętrzną polaryzację w egipskim społeczeństwie oraz są przyczyną niekończących się protestów ulicznych i gwałtownych starć, a także arbitralnych aresztowań, zastraszania, porwań i tortur; mając na uwadze, że bezkarne pozostają przypadki nadmiernego użycia siły i bezwzględnej przemocy wobec pokojowych manifestantów przez policję, siły bezpieczeństwa i niezidentyfikowane grupy; mając na uwadze, że bezpieczeństwo i porządek publiczny należy utrzymywać, zachowując powściągliwość i pełne poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności.
- K. mając na uwadze, że opinia publiczna w Egipcie jest bardzo krytyczna wobec ograniczeń wolności słowa; mając na uwadze, że kodeks karny i nowo przyjęta konstytucja mogą poważnie ograniczyć wolność słowa w Internecie i poza nim; mając na uwadze, że wolności obywatelskie i swobody cyfrowe stanowią wsparcie dla powszechnych praw człowieka i należy je zawsze chronić; mając na uwadze, że znacząco nasiliła się przemoc fizyczna i wzmożło się nękanie dziennikarzy; mając na uwadze szereg spraw sądowych, jakie wszczęto przeciwko opozycyjnym mediom za znieważenie prezydenta; mając na uwadze, że wciąż trwają karne procesy dziennikarzy, zwłaszcza z mediów opozycyjnych, i komików, takich jak Gamal Fahmy, Bassem Youssef i Okasza Tawfik; mając na uwadze, że zgłoszono 24 przypadki wniesienia oskarżenia za znieważenie prezydenta; mając na uwadze, że od momentu objęcia urzędu przez prezydenta Mursiego wzrosła liczba spraw o bluźnierstwo;
- L. mając na uwadze, że projekt ustawy o ochronie prawa do pokojowych demonstracji w miejscach publicznych wprowadziłby poważne ograniczenia prawa do pokojowych zgromadzeń publicznych;
- M. mając na uwadze, że w obecnym okresie transformacji egipskie kobiety znajdują się w szczególnie niekorzystnej sytuacji; mając na uwadze, że według doniesień egipskich i międzynarodowych organizacji praw człowieka protestujące kobiety często padają ofiarą przemocy i napaści na tle seksualnym, są poddawane „testom dziewictwa” i innym formom poniżającego traktowania przez siły bezpieczeństwa, zaś działacze na rzecz praw kobiet spotykają się z groźbami i prześladowaniem; mając na uwadze, że kobiety dotknął poważny regres pod względem udziału w życiu politycznym; mając na uwadze, że Krajowa Rada ds. Kobiet oraz społeczeństwo obywatelskie skrytykowały milczenie władz, które nie potępiły przemocy wobec kobiet, co dało niewłaściwy sygnał, jeżeli chodzi o poszanowanie praw kobiet w Egipcie;
- N. mając na uwadze, że egipskie społeczeństwo obywatelskie i międzynarodowe organizacje pozarządowe są poddawane w Egipcie rosnącej presji i napotykać poważne trudności z

prowadzeniem swej działalności w Egipcie; mając na uwadze, że kilka projektów nowej ustawy o organizacjach i fundacjach obywatelskich wzbudziło obawy działaczy i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, gdyż przewiduje surowe ograniczenia dotyczące finansowania organizacji pozarządowych, w szczególności finansowania ze środków zagranicznych, umożliwia ściśle monitorowanie przez władze i ogranicza wszelkie formy działalności i organizacji społeczeństwa; mając na uwadze, że nowe projekty mają również ograniczyć wizyty rozpoznawcze i inne niezbędne działania prowadzone w całym Egipcie, co w praktyce uniemożliwi organizacjom społeczeństwa obywatelskiego wykonywanie ich pracy;

- O. mając na uwadze, że EU jest pierwszym partnerem gospodarczym Egiptu i jego głównym źródłem inwestycji zagranicznych i współpracy na rzecz rozwoju; mając na uwadze, że w dniach 13-14 listopada 2012 r. grupa zadaniowa UE-Egipt, której współprzewodniczyli wysoki przedstawiciel / wiceprzewodnicząca Komisji oraz minister spraw zagranicznych Egiptu Kamel Amr, spotkała się w Kairze i uzgodniła duży pakiet pomocy gospodarczej i politycznej, który ma na celu wsparcie Egiptu w obecnych przemianach i opiewa na prawie 5 mld EUR w formie pożyczek i dotacji na lata 2012-2013; mając na uwadze, że pomoc finansowa po części zależy od udanego zakończenia przez Egipt rozmów z Międzynarodowym Funduszem Walutowym, a także od sytuacji w zakresie praw człowieka, demokracji i zarządzania gospodarczego; mając na uwadze, że realizacja tych zobowiązań i przyspieszenie dostarczenia wsparcia z UE ma dla Egiptu podstawowe znaczenie;
- P. mając na uwadze, że grupa zadaniowa podkreśliła swoje zaangażowanie w promowanie i przestrzeganie praw człowieka, w tym praw kobiet i równouprawnienia w celu upodmiotowienia kobiet we wszystkich dziedzinach, wolności wypowiedzi i zrzeszania się oraz wolności wyznania lub przekonań, a także potępiła wszystkie formy podlegania do nienawiści, nietolerancji, wrogości lub przemocy na tle religijnym;
- Q. mając na uwadze, że powodzenie europejskiej polityki sąsiedztwa, a także reform w dziedzinie praw człowieka, a zwłaszcza praw kobiet, będzie zależało od zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego we wdrażanie strategii politycznych w tym zakresie;
- R. mając na uwadze, że gospodarka Egiptu jest w nader złym stanie, co przejawia się w niskim poziomie rezerw walutowych oraz najniższym kursem funta egipskiego od 2004 r.; mając na uwadze, że poprawa sytuacji gospodarczej kraju zależy będzie od jego długotrwałej stabilności politycznej i społecznej; mając na uwadze, że Egipt znajduje się obecnie w krytycznej fazie przemian oraz stoi w obliczu poważnych wyzwań i trudności na drodze do demokracji; mając na uwadze, że podstawą tych przemian powinny być podstawowe wartości, takie jak sprawiedliwość społeczna, przestrzeganie praw człowieka i podstawowych wolności, praworządność i dobre zarządzanie;
- S. mając na uwadze, że zwrot mienia zagrabionego przez poprzedni reżim, abstrahując od jego znaczenia gospodarczego, może przyczynić się do zapewnienia narodowi egipskiemu sprawiedliwości i rozliczalności, przez co stanowi ważną kwestię polityczną o dużym symbolicznym znaczeniu w stosunkach między UE a Egiptem; mając na uwadze, że od marca 2011 r. zamrożono znajdujące się w UE aktywa 19 osób odpowiedzialnych za sprzeniewierzenie egipskich funduszy państwowych, w tym prezydenta Mubaraka; mając na uwadze, że w dniu 26 listopada 2012 r. Rada przyjęła nowe rozporządzenie mające na celu ułatwienie zwrotu tych sprzeniewierzonych środków; mając na uwadze, że grupa

zadaniowa zgodziła się na sfinalizowanie w ciągu 3 miesięcy strategii, która mogłaby obejmować ustanowienie grupy ds. odzyskiwania mienia, koordynowanej przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych;

1. wyraża solidarność z narodem egipskim w tym jakże ważnym okresie demokratycznych przemian w tym kraju; wzywa władze Egiptu do zapewnienia pełnego poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, w tym wolności słowa, zrzeszania się i pokojowych zgromadzeń, wolności prasy i środków przekazu, praw kobiet, wolności religii, sumienia i myśli, ochrony mniejszości oraz walki z dyskryminacją ze względu na orientację seksualną, a także do zapewnienia praworządności, podziału władzy, niezawisłości sądów, walki z bezkarnością i prawa do rzetelnego procesu sądowego, gdyż są to niezbędne cechy wolnego i demokratycznego społeczeństwa;
2. wyraża głębokie zaniepokojenie rosnącą wewnętrzną polaryzacją w społeczeństwie egipskim oraz niekończącymi się gwałtownymi zajściami; przypomina egipskim władzom państwowym i siłom bezpieczeństwa o ich obowiązku przywrócenia i zapewnienia bezpieczeństwa i porządku w kraju; usilnie wzywa wszystkie podmioty polityczne do okazania powściągliwości w celu uniknięcia dalszej przemocy w najlepiej pojętym interesie kraju; wzywa także do przeprowadzenia profesjonalnych, bezstronnych i przejrzystych dochodzeń w sprawie przypadków zabójstw, torturowania, poniżającego traktowania i zastraszania pokojowych demonstrantów, ze szczególnym uwzględnieniem kobiet, oraz do postawienia winnych przed sądem; wzywa władze do postępowania w ścisłej zgodności ze standardami międzynarodowymi; głęboko ubolewa nad faktem, że w wyniku niedawnych starć zginęło tak wiele osób i tak wiele osób zostało rannych, a także przesyła szczere kondolencje rodzinom ofiar;
3. przypomina o zdecydowanym i zasadniczym sprzeciwie EU wobec kary śmierci i wzywa do wprowadzenia pełnego moratorium na wykonywanie wyroków śmierci w Egipcie; wzywa Egipt do ratyfikacji drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych z 1966 r. w sprawie zniesienia kary śmierci; wzywa do zamienienia wydanych dnia 26 stycznia 2013 r. wyroków kary śmierci wobec 21 kibiców klubu sportowego El-Masry;
4. odnotowuje decyzję egipskiej komisji wyborczej o odwołaniu planowanych wyborów parlamentarnych i wzywa rząd Egiptu do wykorzystania tego okresu z myślą o otwartym procesie politycznym opartym na konsensusie i wspólnej odpowiedzialności oraz rzeczywistym narodowym dialogu ze znaczącym udziałem wszystkich demokratycznych sił politycznych; wzywa wszystkie siły polityczne w Egipcie do współdziałania w tym kierunku; zachęca UE i państwa członkowskie do zapewnienia dalszego wsparcia i pomocy dla egipskich władz, partii politycznych i społeczeństwa obywatelskiego w ich wysiłkach na rzecz osiągnięcia tego celu; z zadowoleniem przyjmuje zaproszenie wystosowane przez władze Egiptu do UE z prośbą o obserwację wyborów parlamentarnych, mimo że zostały one odwołane; ponawia swoją propozycję wysłania pełnej misji obserwacji wyborów;
5. wyraża zaniepokojenie eskalacją przemocy wobec kobiet, szczególnie tych uczestniczących w demonstracjach oraz działających w obronie praw kobiet, a także faktem, że władze nie zapobiegły tej przemocy, nie potępiły jej ani nie pociągnęły winnych do odpowiedzialności; wzywa prezydenta Mursiego oraz liderów partii rządzącej i partii opozycyjnych, aby pokazali silne przywództwo polityczne w przeciwdziałaniu przemocy na tle płciowym, a także aby zadbali o przeprowadzenie skutecznych dochodzeń w odniesieniu do wszystkich

przypadków napaści i molestowania kobiet na tle seksualnym, pociągnięcie winnych do odpowiedzialności, a także odpowiednie odszkodowania dla ofiar; wzywa prezydenta Mursiego do zajęcia się chronicznym problemem przemocy wobec kobiet i dyskryminacji kobiet poprzez przyjęcie odnośnego ustawodawstwa proponowanego przez działaczki na rzecz praw kobiet; wzywa władze Egiptu do potępienia wszelkich form przemocy i agresji wobec kobiet; usilnie wzywa rząd do promowania i wspierania udziału kobiet w życiu politycznym poprzez odwrócenie obecnej negatywnej tendencji w tej dziedzinie;

6. wzywa władze Egiptu do zreformowania policji i sił bezpieczeństwa oraz do zniesienia wszystkich przepisów umożliwiających nieograniczone stosowanie przemocy przez policję i siły bezpieczeństwa wobec ludności cywilnej; podkreśla konieczność opracowania, w porozumieniu i w konsultacji ze społeczeństwem obywatelskim, właściwych ram prawnych, które zagwarantują prawo do pokojowych demonstracji i pokojowego publicznego gromadzenia się, a także umożliwią organizacjom społeczeństwa obywatelskiego działanie bez zbędnych restrykcji i korzystanie z zagranicznych źródeł pomocy;
7. w pełni popiera zaangażowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego i wyraża uznanie dla wysokiej jakości ich ważnej pracy na rzecz propagowania pokoju, demokracji i praw człowieka, a także wzywa do natychmiastowego położenia kresu wszelkim naciskom, zastraszaniu lub prześladowaniu związków zawodowych, dziennikarzy lub blogerów;
8. jest zaniepokojony sytuacją egipskiego sądownictwa; wzywa egipski rząd i siły polityczne kraju do pełnego przestrzegania, wspierania i propagowania niezawisłości i integralności instytucji sądowniczych w Egipcie; podkreśla potrzebę dalszych reform systemu wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, aby zapewnić odpowiednie ramy prawne zapobiegające bezkarności i torturom oraz chroniące prawa człowieka; zachęca władze Egiptu do zainicjowania rzeczywistego procesu przejściowego w wymiarze sprawiedliwości z myślą o zapewnieniu rozliczalności za przypadki naruszania praw człowieka, do jakich dochodziło przed rewolucją w 2011 r., w jej trakcie i po jej zakończeniu;
9. wyraża zaniepokojenie ograniczeniami wolności przekonań, sumienia i religii; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście utworzenie w dniu 18 lutego 2013 r. Egipskiej Rady Kościołów, obejmującej pięć największych kościołów chrześcijańskich w kraju i mającej za zadanie między innymi wspieranie dialogu muzułmańsko-chrześcijańskiego; jest zdania, że należy podjąć starania na rzecz zatrzymania fali emigracji chrześcijan z Egiptu, która nie tylko zagraża dalszemu istnieniu jednej z najstarszych społeczności Egiptu, ale także szkodzi egipskiej gospodarce w związku z opuszczaniem kraju przez wyszkolonych specjalistów;
10. wzywa władze Egiptu do podpisania i ratyfikacji statutu rzymskiego ustanawiającego Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK) w Hadze oraz do powstrzymania się od zapraszania szefów państw, wobec których MTK wydał nakaz aresztowania;
11. wyraża zdecydowane poparcie dla reform prowadzących do demokracji, praworządności i sprawiedliwości społecznej w Egipcie, zgodnie z życzeniami wyrażanymi przez naród egipski; ponawia swój apel o ocenę możliwości zniesienia stanu wyjątkowego w całym kraju; wzywa do natychmiastowego zaprzestania sądenia cywilów przed sądami wojskowymi;
12. ponownie wyraża zaniepokojenie z powodu przemytu nielegalnych imigrantów i handlu nimi oraz z powodu sytuacji nielegalnych imigrantów w kraju, szczególnie w regionie

Synaju; wzywa władze egipskie do dalszego zintensyfikowania wysiłków celem rozwiązania tych kwestii, zwłaszcza poprzez pełne wdrożenie krajowego ustawodawstwa dotyczącego uchodźców oraz poprzez udzielenie agencjom ONZ oraz organizacjom praw człowieka pełnego dostępu do odnośnych osób na półwyspie Synaj;

13. jest głęboko zaniepokojony gwałtownie pogarszającą się sytuacją gospodarczą w Egipcie i przedłużającymi się negocjacjami w sprawie umowy o pożyczkę z MFW; z zadowoleniem przyjmuje wznowione wysiłki rządu na rzecz dalszego prowadzenia tych negocjacji; zachęca do rozwoju współpracy gospodarczej między UE a Egiptem, obejmującej intensywny dialog dwustronny na temat reform gospodarczych, co stanowiłoby istotny krok w kierunku wzbudzenia zaufania wśród inwestorów;
14. wzywa wysoką przedstawiciel / wiceprzewodniczącą Komisji oraz Komisję do stosowania zasady „więcej za więcej” w spójniejszy i bardziej praktyczny sposób ze szczególnym uwzględnieniem kwestii społeczeństwa obywatelskiego oraz praw kobiet i mniejszości, w tym za pomocą jasnych warunków i punktów odniesienia na wypadek, gdyby rząd Egiptu zszedł z drogi demokratycznych reform oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, traktując tę zasadę jako podstawę zmienionej europejskiej polityki sąsiedztwa i stosunków UE z rządem Egiptu, a także bez wywoływania negatywnych skutków dla warunków życia ludności kraju;
15. wzywa wysoką przedstawiciel / wiceprzewodniczącą Komisji do rozliczania władz egipskich i prezydenta Mursiego z ich zobowiązań w zakresie poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności; wzywa UE, aby nie udzielała władzom Egiptu wsparcia budżetowego, jeżeli nie będzie znaczących postępów w zakresie poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, demokratycznych rządów i praworządności;
16. wyraża pełne poparcie dla zacieśnienia współpracy między UE a Egiptem, zarówno w kontekście umowy stowarzyszeniowej i związanych z nią planów działania, jak i kontynuacji prac grupy zadaniowej UE-Egipt, a także regularnego dialogu w zakresie praw człowieka, większej współpracy biznesowej, większej mobilności Egipcjan, szczególnie studentów, do UE, jak również negocjacji w sprawie pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu lub przyszłej integracji rynkowej;
17. usilnie wzywa UE i jej państwa członkowskie do podjęcia dalszych znaczących wysiłków na rzecz ułatwienia zwrotu narodowi egipskiemu sprzeniewierzonych aktywów zagrabionych przez poprzedni reżim; w tym kontekście wzywa do ustanowienia przez UE grupy złożonej ze śledczych, prawników i prokuratorów z państw członkowskich i innych krajów europejskich w celu dostarczenia władzom Egiptu wsparcia i pomocy prawnej w tym procesie;
18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa / wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej, parlamentom i rządów państw członkowskich oraz władzom Egiptu.